

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

06 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Toma Nadejda

Judecători – Timofti Vladimir, Cobzac Elena

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de către condamnatul Ursăchilă Liviu, prin care solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 12 aprilie 2021 și a încheierii Judecătoriei Cimișlia /sediul Leova/ din 18 februarie 2021, și

C O N S T A T Ă :

1. Prin încheierea Judecătoriei Cimișlia /sediul Leova/ din 18 februarie 2021, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea condamnatului Ursăchilă Liviu privind liberarea condiționată înainte de termen în temeiul art. 91 Cod penal.

2. Pentru a hotărî astfel, prima instanță a stabilit că, prin sentința Judecătoriei Bălți din 23 iulie 2009 Ursăchilă Liviu a fost condamnat în baza art. 172 alin. (3) lit. e) Cod penal, la 15 ani închisoare și în baza art. 145 alin. (2) lit. k) Cod penal, la 20 ani închisoare. Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 25 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis. S-a admis acțiunea civilă și s-a încasat de la Ursăchilă Liviu în beneficiul lui XXXXX prejudiciul material în sumă de 34 378 lei, cheltuielile de asistență juridică în sumă de 8 000 lei și prejudiciul moral în sumă de 300 000 lei. Prin decizia Curții de Apel Bălți din 02 decembrie 2009 a fost menținută sentința Judecătoriei Bălți din 23 iulie 2009.

În continuare, prima instanță a constatat că, deși Ursăchilă Liviu a executat efectiv mai mult de două treimi din pedeapsa sub formă de închisoare, a realizat programul individual de executare a pedepsei și a achitat prejudiciul material în sumă 34 378 lei și prin urmare a reparat daunele cauzate prin infracțiunea pentru care a fost condamnat, ultimul a fost condamnat pentru săvârșirea unui concurs de infracțiuni excepțional de grave, iar la faza de judecare a cauzei penale Ursăchilă Liviu a pledat nevinovat. Astfel, în ședința de examinare a cererii cu privire la liberarea condiționată de pedeapsă înainte de termen, prima instanță nu a constatat circumstanțe precum că Ursăchilă Liviu recunoaște vina în infracțiunile pentru care a fost condamnat.

Totodată, prima instanță a conchis că pedeapsa penală nu și-a atins scopul de corectare și reeducare, or, Ursăchilă Liviu nu a conștientizat gravitatea faptelor comise, prin urmare, prima instanță a ajuns la concluzia că, corectarea condamnatului Ursăchilă Liviu nu este posibilă fără executarea deplină a pedepsei.

3. Încheierea primei instanțe a fost atacată cu recursuri de către:

3.1 Avocatul Leșanu Andrei în numele condamnatului, prin care a solicitat casarea încheierii, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care, să fie admisă integral cererea condamnatului, invocând că, prima instanță a reținut că Ursăchilă Liviu XXXXX a îndeplinit condițiile de liberare condiționată, în special a realizat programul individual de executare a pedepsei, a reparat prejudiciul material cauzat prin infracțiune, prima instanță a interpretat incorect prevederile art. 91 alin. (1) Cod penal, care nu stabilește că persoana poate beneficia de liberarea condiționată doar dacă recunoaște vinovăția în fapta comisă, prima instanță motivând respingerea cererii de liberare condiționată prin nerecunoașterea vinovăției, în mod camuflat a sancționat repetat persoana fapt inadmisibil în raport cu prevederile art. 3 CEDO, prima instanță nu a dat apreciere unor circumstanțe relevante care confirmă resocializarea petiționarului.

3.2 Condamnatul, prin care a solicitat casarea încheierii, emiterea unei noi hotărâri prin care să fie admisă cererea condamnatului, invocând că, încheierea primei instanțe este ilegală.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 12 aprilie 2021, recursurile declarate au fost respinse ca nefondate cu menținerea încheierii.

4.1 Pentru a decide astfel, instanța de recurs a indicat că, prima instanță legal și temeinic a respins cererea condamnatului Ursăchilă Liviu cu privire la liberarea condiționată de pedeapsă înainte de termen.

Instanța de recurs a conchis că prima instanță a verificat complet și obiectiv circumstanțele cauzei, concluzia instanței privind respingerea cererii fiind formulată în baza studierii complete și minuțioasă a datelor referitoare la persoana condamnatului, la comportamentul lui pe tot parcursul perioadei de executare a pedepsei cu închisoarea, precum și interpretarea corectă a normelor de drept.

În această ordine de idei, instanța de recurs a atestat lipsa temeiurilor plauzibile care să justifice aplicarea în privința condamnatului Ursăchilă Liviu a prevederilor art. 91 alin. (4), lit. b) Cod penal, or, faptul că, recurentul este căsătorit și are copil minor la întreținere cât și părinții în etate, nu presupune a fi un punct forte în argumentarea eliberării condiționate a condamnatului Ursăchilă Liviu.

Instanța de recurs nu a acceptat alegația părții apărării precum că condamnatul Ursăchilă Liviu a executat efectiv mai mult de două treimi din pedeapsă, s-a încadrat în câmpul muncii, a executat programul individual prevăzut, indicând că, nu poate fi reținut ca argument în favoarea liberării condiționate înainte de termen, or, aceste circumstanțe sunt examinate în dependență de personalitatea condamnatului.

Argumentul invocat de partea apărării precum că, instanța de fond greșit a făcut referire la faptul că condamnatul nu și-a recunoscut vina la examinarea cauzei în instanța de fond, determinarea vinovăției persoanei la această etapă fiind depășită, a fost respins ca nefondat de instanța de recurs, indicând în acest sens că, prima instanță pentru a stabili personalitatea condamnatului urma a stabili la moment dacă Ursăchilă Liviu conștientizează și recunoaște faptele infracționale pe care le-a comis și pentru care a fost condamnat, pentru a deduce concluzia despre posibila corectare a condamnatului fără executarea deplină a pedepsei.

5. Decizia instanței de recurs, este atacată cu recurs în anulare de către condamnat, fără a invoca nici un temei prevăzut de art. 453 Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei, rejudecarea cauzei cu emiterea unei decizii prin care să fie aplicate prevederile art. 91 Cod penal.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 452 alin. (1) Cod de procedură penală, Procurorul General și adjuncții lui, persoanele menționate în art. 401 alin. (1) pct. 2) și 3), și în numele acestora, apărătorul sau reprezentantul lor legal, pot declara la Curtea Supremă de Justiție recurs în anulare împotriva hotărârilor judecătorești după epuizarea căilor ordinare de atac.

În corespundere cu prevederile art. 455 alin. (2) pct. 7) Cod de procedură penală, cererea de recurs în anulare trebuie să cuprindă motivele recursului în anulare cu menționarea cazurilor prevăzute în art. 453 și cu argumentarea ilegalității hotărârii atacate.

Prin trimitere la dispoziția art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, se menționează că hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise doar la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată, inclusiv când Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii.

Prin urmare, instanța de recurs remarcă faptul că, dreptul de a declara recurs în anulare, poate fi exercitat numai în privința hotărârilor judecătorești prin care a fost judecată cauza penală în fond, adică hotărârile irevocabile de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal, după epuizarea căilor ordinare de atac, reglementate de Capitolul IV, Secțiunea I și Secțiunea II ale Codului de procedură penală – adică calea apelului și recursului ordinar.

Analizând dispozițiile legale expuse mai sus în raport cu speța dată, rezultă că decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 12 aprilie 2021, adoptată asupra chestiunilor prevăzute de art. 469 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, nu cade sub incidența categoriilor de hotărâri irevocabile prevăzute la alin. (1) art. 452 Cod de procedură penală, ce pot fi contestate cu recurs în anulare la Curtea

Supremă de Justiție, iar recursul în anulare declarat împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 12 aprilie 2021, este inadmisibil, deoarece o asemenea hotărâre nu este susceptibilă de a fi atacată cu recurs în anulare.

În consecință, având ca reper prevederile art. 455 alin. (2) pct. 7), art. 453 Cod de procedură penală, instanța decide inadmisibilitatea recursului în anulare înaintat, din motiv că nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut.

7. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 1), art. 456 alin. (1) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de către condamnatul Ursăchilă Liviu, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 12 aprilie 2021, privind liberarea condiționată înainte de termen în temeiul art. 91 Cod penal, din motiv că nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **06 octombrie 2021**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Timofti Vladimir

Cobzac Elena